

תת"ע 219/10/23 - בשיר עארף נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 219-10-23 מדינת ישראל נ' בשיר עארף
תיק חיצוני: 90525588670

מספר בקשה: 3

לפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	בשיר עארף
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 28.3.24, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 2044-09-23 **קורקוס נ' מדינת ישראל**, 12.9.23, פסקה 6).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - בענייננו, אין מחלוקת כי המבקש ידע על מועד הדיון. אלא שנטען כי הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון ובדיעבד (לאחר שפנה לעו"ד) התברר כי נדחתה, וכי הסיבה העיקרית לאי ההתייצבות בגלל עבודה - שעבד במשמרות כפולות.

כפי שנפסק "הגשת בקשה לדחיית מועד דיון אינה מצדיקה, כשלעצמה, היעדרות ממנו" (עפ 3839/23 **טל סמילוביץ נ' מדינת ישראל**, 28.5.23, פסקה 19); ואין בעצם הגשת בקשת דחיה כדי לפטור את המבקש מהתייצבות לדיון או להניח כי הבקשה תתקבל, והיתה מוטלת עליו החובה לבדוק את ההחלטה שהתקבלה בבקשה, ולברר אם נדחה הדיון ולאיזה מועד, או אז היה מגלה כי בקשת הדחיה נדחתה (וראו למשל עפ"ת (מחוזי חיפה) 6702-07-23 **טמיר נ' מדינת ישראל**, 7.9.23; עפת (מרכז) 33465-10-21 **מוחמד עבדאללה נ' מדינת ישראל**, 23.6.22; עפ"ת (מחוזי נצ') 2339-07-15 **חסן אבו ראס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 03.12.2015); ועפ"ת (מחוזי חי') 6063-11-18 **מרדכי בנימין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.02.2019). נקבע, כי "בעל דין אשר מגיש בקשה לדחיית מועד דיון - עליו החובה לעקוב אודות התקדמותה, ואין לו אלא להלין על עצמו בדיעבד." (רע"פ 1798/15 **שירן עמי נ' מדינת ישראל**); ו"חזקה על המבקש, באמצעות בא-כוחו, כי משהגיש בקשה לדחיית דיון, יבדוק את ההחלטה שניתנה בה. אין בידי לקבל את הטענה כי סבר לתומו שהבקשה תתקבל. האחריות בעניין זה מוטלת עליו ולא ניתן להגיש בקשה בבחינת "שגר ושכח" (רע"פ 823/21 **עדנאן טאטור נ' מדינת ישראל** (נבו 08.02.2021)).

וגם אם מדובר במבקש שלא היה אז מיוצג, הרי שנקבע, כי "מצופה מאזרח בעל דין שהוגש נגדו כתב אישום גם אם מדובר בתיק תעבורה והגיש בקשה לדחיית הדיון, שלא ינוח על זרי הדפנה ויצא מתוך הנחה שהדיון לא יתקיים, ויצא את הארץ לחו"ל בלי שבדק האם ניתנה החלטה בבקשה שהגיש, מה היתה אותה החלטה, והאם הדיון נדחה. כל ציפיה אחרת שניסה ב"כ המערער לטעון כי מתבקשת מאזרח, אינה נכונה." (עפ"ת (מחוזי חיפה) 6702-07-23 **טמיר נ' מדינת ישראל**, 7.9.23).

לפיכך, נפל פגם בהתנהלותו של המבקש, כשלא טרח לברר מתן החלטה בבקשת הדחיה שהגיש, ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

הבקשה אף אינה מעלה נימוקים ממשיים לעיוות דין, שכן בפסיקה נקבע, כי אין בעצם הטענה כי אחר נהג ברכב כדי לבסס חשש לעיוות דין (עפ"ת (מחוזי חיפה) 31089-03-24 **אברהם נ' מדינת ישראל**, 28.3.24, פסקה 13; עפ"ת (מחוזי חיפה) 2047-09-22 **סלומן נ' מדינת ישראל**, 24.10.22, פסקה 10; עפ"ת (מחוזי חי') 34799-04-22 **אסד טבאש נ' מדינת ישראל** (נבו 06.06.2022) פסקה 13; עפ"ת (מחוזי חיפה) 46019-03-22 **פואז נ' מדינת ישראל**, 26.4.22; עפ"ת (מחוזי נצרת) 68365-12-18 **אבו תאיה נ' מדינת ישראל**, 2.7.19); ואי העתרות לבקשה להסבת קנס על שם אחר אינה מבססת חשש לעיוות דין. ראו לעניין זה למשל רע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.11.2013) (סעיף 9 סיפא להחלטה); וכן עפ"ת (מחוזי חי') 32572-02-19 **ליאור עבודי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 01.03.2019); עפ"ת (מחוזי חיפה) 57139-01-21 **שדיד נ' מדינת ישראל**, 4.3.21; ועפ"ת (מחוזי חיפה) 10673-03-21 **הורוביץ נ' מדינת ישראל**, 13.4.21, בפסקה 7.

גם העונש שהושת על המבקש (קנס המקור), אין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ח ניסן תשפ"ד, 26 אפריל 2024, בהעדר
הצדדים.